

όλοι νικητές

tous vainqueurs

εργασίες – δραστηριότητες

Η ιδιότητα του Πολίτη

Ποιο ήταν το κριτήριο για να έχει κάποιος την ιδιότητα του πολίτη στην Αρχαία Αθήνα; Ποια ήταν τα χαρακτηριστικά της ιδιότητας του ελεύθερου πολίτη; Ποια ήταν τα δικαιώματά του; Υπήρχαν άλλα πλεονεκτήματα; Οι μαθητές ερεύνησαν και απάντησαν στα παραπάνω ερωτήματα με τη χρήση των ΗΥ του Εργαστηρίου Πληροφορικής.

“εὖ ἀγωνίζεσθαι”

Οι μαθητές Κατσουλάκος Στέφανος, Πόνε Έντισον, Σακκάς Αθανάσιος, Χαλίλι Έλβιν έκαναν επίδειξη στα αρχαία αγωνίσματα στάδιον, ορθοπάλη και πυγμαχία. Ο μαθητής Χαραλαμπόπουλος Δημοσθένης παρουσίασε αυτά τα αγωνίσματα στα γαλλικά. Όλα αυτά σε ένα μικρό βίντεο.

30.01.2016 – Δημιουργία λογότυπου του προγράμματος

Αρχικά οι μαθητές δημιούργησαν στην αίθουσα Εικαστικών του σχολείου λογότυπα και στη συνέχεια επέλεξαν τα τρία καλύτε-

ρα. Αυτά με τα υπόλοιπα λογότυπα των άλλων χωρών (τρία ανά χώρα) θα τεθούν σε διαδικτυακή ψηφοφορία μετά τις 25 Μαρτίου, για να επιλεγεί αυτό που θα είναι το επίσημο λογότυπο του προγράμματος. Τα τρία καλύτερα λογότυπα όλων των χωρών θα εκτεθούν στο γερμανικό σχολείο, στη διάρκεια της διακρατικής συνάντησης στη Γερμανία. Στη Γερμανία, επίσης, θα ανακοινωθεί και το αποτέλεσμα της τελικής ψηφοφορίας.

06.02.2016 – Εργαστήριο ηηλού

Τα παιδιά του προγράμματος πήγαν στο Εικαστικό Σχολείο της ΦΑΡΙΣ και κατασκεύασαν ένα απλό πήλινο αγγείο της αρχαϊκής εποχής με τη χρήση ενός μικρού χειροκίνητου τροχού.

Εκμάθηση Γαλλικής

Ένας από τους στόχους του προγράμματος είναι η απόκτηση γνώσεων επιπέδου A1 στα Γαλλικά για όλους τους μαθητές που λαμβάνουν μέρος στο πρόγραμμα.

4ο Πρωτάθλημα Επιτραπέζιας Αντισφαίρισης

Το 4ο πρωτάθλημα επιτραπέζιας αντισφαίρισης ολοκληρώθηκε. Πρωταθλητής, για δεύτερη χρονιά, αναδείχθηκε ο **Σωτήριος Νικολακόπουλος** (B2). Το αργυρό μετάλλιο πήρε ο **Ευστάθιος Ζαφείρης** (Γ1) και το χάλκινο μετάλλιο ο **Στασινός Νταβέας** (A3). Στο Final Four συμμετείχε και ο μαθητής **Κωνσταντίνος Γκίζας** (Γ2) που αρκέστηκε στην 4η θέση.

Οι μαθητές που συμμετείχαν αγκάλιασαν τη διοργάνωση, συναγωνίστηκαν στην τεχνική, την ταχύτητα και τη δύναμη και χάρηκαν συναρπαστικές αναμετρήσεις. Συντονιστές καθηγητές ήταν ο γυμναστής του σχολείου μας κ. Δημ. Ντανάκας και ο υποδιευθυντής κ. Θεμ. Νταβέας.

η φιλοξενία

Στις 29 Φεβρουαρίου 2016 υποδεχτήκαμε 29 μαθητές και 10 καθηγητές από τις πέντε χώρες εταίρους μας στην Καλαμάτα. Οι περισσότεροι από τους μαθητές φιλοξενήθηκαν από οικογένειες μαθητών του 2ου Γυμνασίου.

Δευτέρα 29.02.2016

Καλωσορίσαμε στο σχολείο τους καλεσμένους μας, εκπαιδευτικούς και μαθητές από πέντε ευρωπαϊκές χώρες που συμμετέχουν μαζί μας στο πρόγραμμα ERASMUS+ «Partageons nos valeurs dans l' effort». Το πρωί τα παιδιά πήγαν στο Εικαστικό Σχολείο της ΦΑΡΙΣ και διακόσμησαν με παραστάσεις αρχαίων αθλητών τα αγγεία που είχαν πλάσει οι μαθητές του σχολείου μας πριν είκοσι μέρες. Το απόγευμα πραγματοποιήθηκε μια διαπολιτισμική βραδιά με παρουσιάσεις από όλες τις χώρες του προγράμματος. Ειδικότερα, η γαλλική ομάδα παρουσίασε ένα βίντεο που έδειχνε τα προβλήματα στον αθλητισμό, η γερμανική ομάδα παρουσίασε ένα βίντεο stop motion με τίτλο «Κάποιος έκλεψε το χρυσό μετάλλιο», η βουλγαρική ομάδα χόρεψε δύο βουλγαρικούς χορούς και έναν ελληνικό και διάβασε το ποίημα του Ιβάν Βαζόφ «Είμαι Βούλγαρος», η ιταλική ομάδα τραγούδησε ένα ραπ κομμάτι δημιουργία των μαθητών με τίτλο «Niente», η κυπριακή ομάδα χόρεψε τρεις παραδοσιακούς χορούς. Τέλος, η ελληνική ομάδα χόρεψε έναν καλαματιανό, έναν πηδηχτό Ρόδου, έναν Πεντοζάλη, τραγούδησε δύο τραγούδια και τελείωσε με χασάπικο. Η βραδιά έκλεισε με μπουφέ, προσφορά των γονέων των μαθητών και χορό απ' όλους.

Τρίτη 01.03.2016

Οι φιλοξενοούμενοι καθηγητές και μαθητές επισκέφθηκαν το Δημαρχείο της Καλαμάτας και συνάντησαν τον Δήμαρχο. Ακολούθησε συνεργασία των συντονιστών καθηγητών, ενώ οι ξένοι μαθητές παρακολούθησαν την αφήγηση του παραμυθιού «Αναΐτ» από την Κατερίνα Γυφτάκη με μουσική επένδυση από τον Αντώνη Κουφουδάκη. Το μεσημέρι οι φιλοξενοούμενοί μας περιηγήθηκαν το ιστορικό κέντρο της πόλης και το απόγευμα πέρασε με αθλητικές δραστηριότητες και εκμάθηση παραδοσιακών χορών. Ο κ. Δημήτρης Μανιμάνης διδάξε στους ξένους μαθητές παραδοσιακούς ελληνικούς χορούς και έντυσε τους καθηγητές με φορεσιές.

Τετάρτη 02.03.2016

Πραγματοποιήθηκε εκδρομή στην αρχαία Μεσσήνη. Στην αρχή οι φιλοξενοούμενοι επισκέφθηκαν τα τείχη της αρχαίας πόλης. Όταν έφτασαν στο Εκκλησιαστήριο τους περίμενε μια έκπληξη: Οι μαθητές μας τους παρουσίασαν ένα θεατρικό δρώμενο με θέμα τον τρόπο που συζητούσαν και έπαιρναν τις αποφάσεις τους οι αρχαίοι Αθηναίοι στην Εκκλησία του Δήμου. Στη συνέχεια οι ξένοι μαθητές μετέβησαν στο αρχαίο Στάδιο όπου πραγματοποιήθηκε τελετή έναρξης αγώνων. Ελληνίδες μαθήτριες υποδύθηκαν τις ιέρειες και η πρωτιέρεια απήγγειλε επίκληση στον Απόλλωνα. Οι μαθητές όλων των χωρών έλαβαν μέρος στα αρχαία αγωνίσματα: λαμπαδηδρομία, σπλιτοδρομία, άλμα εις μήκος με αλτήρες, πάλη, πυγμαχία, ρίψη ακοντίου, στάδιον και διαυλος. Οι εκδηλώσεις στην αρχαία Μεσσήνη έγιναν σε συνεργασία με την τοπική Εφορεία Αρχαιοτήτων.

Πέμπτη 03.03.2016

Επίσκεψη στην αρχαία Ολυμπία. Περιήγηση στον αρχαιολογικό χώρο και το αρχαιολογικό μουσείο.

Παρασκευή 04.03.2016

Η τελευταία μέρα της επίσκεψης άρχισε στο Εικαστικό Σχολείο της ΦΑΡΙΣ όπου οι ξένοι μαθητές κέρωσαν και παρέλαβαν τα αγγεία που είχαν διακοσμήσει τη Δευτέρα. Στη συνέχεια συναντήθηκαν με τους Έλληνες συμμαθητές τους στο Κέντρο Περιβαλλοντικής Εκπαίδευσης, όπου χωρίστηκαν σε ομάδες και δημιούργησαν αφίσες, κόμικ, ένα τραγούδι και ένα μικρό θεατρικό, στα οποία αποτύπωσαν τις μέρες της παραμονής τους στην Καλαμάτα. Το μεσημέρι της Παρασκευής αποχαιρέτισαμε τους Βούλγαρους μαθητές, ενώ οι υπόλοιπες αντιπροσωπίες αναχώρησαν το Σάββατο.

Δείτε φωτογραφίες στις επόμενες σελίδες

από τη βραδιά Erasmus (29.02.2016)

Ivan Vazon (παρουσίαση από τη βουλγαρική ομάδα)

Ecrivain bulgare, Ivan Vazon (1850-1921) quitte sa ville natale Sopot, à vingt ans, pour aller s'initier au négoce en Roumanie. Il y vit au sein de la communauté d'immigrés bulgare. En 1878, il revient à Sopot, quelques mois avant l'insurrection

d'avril. Mais l'insuccès du mouvement insurrectionnel l'oblige à regagner la Roumanie. De ces années datent trois recueils de poèmes qui traduisent son attente angoissée de la libération de son pays: *Étendard et Guzla* (1876), *les Tristesses de la Bulgarie* (1877), et *Délivrance* (1878).

À la libération de la Bulgarie, en mars 1878, Ivan Vazon occupe des postes importants à Plovdiv, métropole de Bulgarie du Sud. Après avoir été député et ministre, de 1894 à 1899, il se consacre à l'écriture. Il est l'auteur de très nombreux recueils de poèmes, romans ainsi que de pièces de théâtre.

Une de ses oeuvres les plus connues c'est le roman *Sous le joug*, (1889-1890), écrit pendant son exil en Russie, dans lequel il évoque la marche de la Bulgarie vers la liberté. Il est une partie inhérente du cursus scolaire de littérature bulgare.

Ivan Vazon a légué un immense héritage ayant eu de grandes répercussions sur le développement de la littérature bulgare. A ce titre, il a été surnommé "le patriarche des lettres bulgares". D'une manière générale, son œuvre se construit autour des thèmes de la beauté de la nature bulgare et du patriotisme bulgare face à l'occupant turc.

Βούλγαρος συγγραφέας, ο Ιβάν Βαζόφ (1850-1921) εγκατέλειψε εικοσαετής το Σόποτ, την πόλη που γεννήθηκε και εγκαταστάθηκε στη Ρουμανία όπου ανέλαβε επιχειρηματικές δραστηριότητες. Το 1878 επέστρεψε στο Σόποτ, λίγους μήνες πριν την εξέγερση του Απριλίου. Αλλά η αποτυχία της εξέγερσης τον υποχρέωσε να επιστρέψει στη Ρουμανία. Από αυτά τα χρόνια χρονολογούνται τρεις ποιητικές συλλογές στις οποίες διαφαίνεται η εναγώνια προσμονή του για την απελευθέρωση της χώρας του: *Λάβαρο και Γκούζλα* (1876), *Οι θλίψεις της Βουλγαρίας* (1877) και *Απελευθέρωση* (1878).

Με την απελευθέρωση της Βουλγαρίας τον Μάρτιο του 1878, ο Ιβάν Βαζόφ καταλαμβάνει σημαντικές θέσεις στο Πλόβντιβ (Φιλιπούπολη), μεγαλούπολη του βουλγαρικού νότου. Από το 1894 μέχρι το 1899 υπήρξε βουλευτής και υπουργός και στη συνέχεια αφοσιώθηκε στη συγγραφή. Έγραψε πολλές ποιητικές συλλογές, μυθιστορήματα καθώς και θεατρικά έργα.

Ένα από τα πιο γνωστά έργα του είναι το μυθιστόρημα *Κάτω από το ζυγό*, (1889-1890), που το έγραψε κατά τη διάρκεια της εξορίας του στη Ρωσία. Στο ποίημα αυτό ανακαλεί την πορεία της Βουλγαρίας προς την ελευθερία. Είναι αναπόσπαστο μέρος της σχολικής διδακτέας ύλης της βουλγαρικής λογοτεχνίας.

Ο Ιβάν Βαζόφ άφησε μια τεράστια κληρονομιά που είχε σημαντικό αντίκτυπο στην ανάπτυξη της βουλγαρικής λογοτεχνίας. Για τον λόγο αυτό τον αποκάλεσαν «πατριάρχη των βουλγαρικών γραμμάτων». Σε γενικές γραμμές στο έργο του κυριαρχούν τα θέματα της ομορφιάς της βουλγαρικής φύσης και του βουλγαρικού πατριωτισμού απέναντι στον τούρκο κατακτητή.

Аз съм българче

Аз съм българче и силна
майка мене е родила;
с хубости, блага обилна
мойта родина е мила.

Аз съм българче. Обичам
нашτε планини зелени,
българин да се наричам –
първа радост е за мене.

Аз съм българче свободно,
в край свободен аз живея,
всичко българско и родно
любя, тача и милея.

Аз съм българче и расна
в дни велики, в славно време,
син съм на земя прекрасна,
син съм на юнашко племе.

Je suis bulgare

(les deux premières strophes traduites en français)

Je suis Bulgare et une mère
Forte m'a mis au monde sous le soleil.
Ma patrie m'est chère
Pour ses biens et ses merveilles.

Je suis Bulgare.
J'aime nos montagnes vertes!
Etre Bulgare
C'est la plus grande joie pour moi, certes!

Είμαι Βούλγαρος

(Μετάφραση των 2 πρώτων στροφών)

Είμαι Βούλγαρος και μια μητέρα
δυνατή με έφερε στον κόσμο κάτω από τον
ήλιο.
Η πατρίδα μου είναι ακριβή
για τα αγαθά της και τα θαυμαστά της.

Είμαι Βούλγαρος.
Αγαπώ τα καταπράσινα βουνά μας.
Το να είμαι Βούλγαρος
είναι η μεγαλύτερη χαρά για μένα, σίγουρα!

Οι γερμανοί μαθητές έφτιαξαν ένα
μικρό βίντεο με θέμα:
«Ποιος έκλεψε το μετάλλιο;».
Σύμφωνα με τους μαθητές ο κλέφτης του
μεταλλίου ήταν η καθηγήτριά τους.

Ο χορός των Κυπρίων

Niente

J'essaie et je le refais
Mais je manque le panier
Lui, le ballon fait jongler
Moi, je sais pas le contrôler

Refrain: Je le dis et je le répète
Je suis gauche quand je bouge
J'ai envie d'un score
Mais je le rate encore

Je lance, je tire et je m'entraîne
Mais c'est le même train train
Rien

Je tire, je danse et je m'amuse
Mes résultats sont pas d'us (i miei risultati
non sono usi / abitudini)

Mon corps n'est pas parfait
Je le vois bien
Je vous l'admets
Rien

Je saute, nage et cours
Pas de résultats sûrs
Je reste le dos au mur
Rien

Refrain: Je le dis et je le répète
Je suis gauche quand je bouge
J'ai envie d'un score
Mais je le rate encore

C'est nul ce gar
Qui dans le jeu
s'égare
Passe. Double. Faute
Il est nul aussi l'autre

Mais moi je continue
Je lâche pas
Ne lâche pas toi non plus
Promets-moi
Tu le feras pas
Or lève-toi
Va et gagne.
Finit ici
Le rap de la Leonardo da Vinci
Impossible ce pas pour toujours
Ce n'est qu'un mot
C'est rien

Τίποτε

Προσπαθώ και το ξανακάνω
Αλλά το καλάθι χάνω
Αυτός κάνει κόλπα με τη μπάλα
Εγώ δεν μπορώ να την κοντρολάρω

Το λέω και το επαναλαμβάνω
Είμαι αδέξιος όταν κινούμαι
Έχω ανάγκη να σκοράρω
Αλλά και πάλι το χάνω

Κλοτσάω, σουτάρω και προπονούμαι
Αλλά όλο τα ίδια, τα ίδια
Τίποτε

Σουτάρω, χορεύω και διασκεδάζω
Το αποτέλεσμα ασυνήθιστο.

Το σώμα μου δεν είναι τέλειο
Το βλέπω καλά
Το παραδέχομαι
Τίποτε

Πηδάω, κολυμπάω και τρέχω
Κανένα σίγουρο αποτέλεσμα
Μένω κολλημένος στον τοίχο
Τίποτε

Το λέω και το επαναλαμβάνω
Είμαι αδέξιος όταν κινούμαι
Έχω ανάγκη να σκοράρω
Αλλά και πάλι το χάνω

Παίζει χάλια αυτό το αγόρι
Που στο παιχνίδι
Χάνεται
Περνάει. Ντουμπλάρει. Λάθος
Παίζει χάλια και ο άλλος

Αλλά εγώ συνεχίζω
Δε χαλαρώνω
Μη χαλαρώνεις ούτε συ
Υποσχέσου το μου
Δεν θα το κάνεις
Τώρα σήκω
Πήγαινε και κέρδισε
Τελειώνει εδώ
το ραπ του Λεονάρντο Ντα Βίντσι
αδύνατον δεν είναι για πάντα
Δεν είναι παρά μία λέξη
Το τίποτε

«Αναΐτ» (01.03.2016)

Ο πρίγκιπας Αρπί Αλ Αράν συνήθιζε να μεταμφιέζεται σε χωρικό και παρέα με τον αγαπημένο φίλο του, να τριγυρνά στα χωριά και να παρατηρεί τη ζωή σαν χωρικός. Σε μια από τις περιηγήσεις του, συναντά και ερωτεύεται παράφορα μια χωριατοπούλα, την Αναΐτ που τον βοηθά. Αποφασίζει να τη ζητήσει σε γάμο αλλά εκείνη του ζητά πρώτα να μάθει μια τέχνη. Ο πρίγκιπας μαθαίνει μετά από πολύ κόπο, να υφαίνει ανατολίτικα χαλιά, όπως κάνει και η Αναΐτ. Μέσα από τα χαλιά ανταλλάσσουν μηνύματα οι δυο τους χωρίς κανέναν να το ξέρει. Γίνεται ο γάμος τους, αλλά

για μια άσχημη περιπέτεια αναγκάζει τον πρίγκιπα να φύγει και να αναζητήσει τον αγαπημένο του φίλο που έχει πέσει θύμα ληστών της ερήμου. Ο πρίγκιπας πέφτει και ο ίδιος θύμα ληστών και ανακαλύπτει τον φίλο του ετοιμοθάνατο. Η τέχνη όμως που έχει μάθει, τελικά σώζει και τους δύο, αφού ο πρίγκιπας ξεγελά τους ληστές και μέσα σε ένα χαλί στέλνει στην Αναΐτ μήνυμα που αποκαλύπτει πού βρίσκεται το μυστικό κρησφύγετο των ληστών. Τέλος, διαπιστώνει ο πρίγκιπας πόσο σπουδαίο ήταν εκείνο που του ζήτησε η Αναΐτ και ευγνωμονεί την τέχνη που του έσωσε τη ζωή!

Έργα που δημιούργησαν οι ξένοι μαθητές στην αίθουσα των Εικαστικών με τις υποδείξεις της κ. Μ. Σταυράκη, ύστερα από την αφήγηση του παραμυθιού της Αναΐτ από την Κατερίνα Γυφτάκη και τον Αντώνη Κουφουδάκη.

φωτογραφίες από την εβδομάδα φιλοξενίας

συνέντευξη (α)

από την κ. Δήμητρα Πετροπούλου, καθηγήτρια αγγειοπλαστικής στο Καλλιτεχνικό Εργαστήριο της Καλαμάτας.

Πόσο καιρό ασχολείσθε με την αγγειοπλαστική και γιατί θελήσατε να ασχοληθείτε με αυτή τη συγκεκριμένη τέχνη;

Ασχολούμαι με την αγγειοπλαστική 20 με 25 χρόνια. Από μικρή μου άρεσε να ασχολούμαι με τη γη και ιδιαίτερα με το χώμα. Ακόμη και το όνομά μου έχει σχέση με τη γη: Δήμητρα, η θεά της γεωργίας.

Σας είναι ευχάριστο να διδάσκετε σε μικρούς και μεγάλους;

Εννοείται! Δουλεύω με όλες τις ηλικίες. Χαίρομαι την κάθε στιγμή είτε διδάσκω τα προνήπια είτε διδάσκω τους ενήλικες.

Έχετε κάποιο διάσημο ζωγράφο ή καλλιτέχνη ως πρότυπο;

Οι αρχαίοι είναι τα πρότυπά μου. Οι τεχνικές των αρχαίων με συναρπάζουν. Γι' αυτό πηγαίνω στα μουσεία για να παίρνω πράγματα από τα έργα τους. Βέβαια προσπαθώ να δημιουργώ και μόνη μου πράγματα.

Πόσος χρόνος χρειάζεται για να φτιαχτεί ένα αγγείο;

Εξαρτάται από το αγγείο. Ένα μικρό αγγείο για να το φτιάξει κάποιος εδώ στο εργαστήριο θέλει τουλάχιστον 2 μαθήματα. Τα μεγάλα αγγεία χτίζονται μακαρόνι-μακαρόνι και θέλουν πολύ περισσότερο χρόνο.

Από ποια στάδια περνά η κατασκευή ενός αγγείου;

Στην αρχή ζυμώνουμε τον πηλό. Στη συνέχεια τον πλάθουμε και συνεχίζουμε ή με

τσιμπητό, ή με φύλλο, ή με μακαρόνι. Υπάρχουν φόρμες που τις κάνουμε κατευθείαν στον τροχό, όπως μπολ, ποτήρια, κούπες.

Πείτε μας κάτι για το Καλλιτεχνικό Εργαστήριο.

Το καλλιτεχνικό εργαστήριο είναι το σχολείο του πολιτισμού, το σχολείο της τέχνης. Στο εργαστήριο διδάσκονται κεραμική, ζωγραφική, αγιογραφία, ελεύθερο και γραμμικό σχέδιο. Εμείς το προσωπικό είμαστε εξειδικευμένοι και επιθυμούμε να μυήσουμε όσους έρχονται εδώ στην τέχνη και να τους βοηθήσουμε να προχωρήσουν, όσο γίνεται. Το περιβάλλον είναι ευχάριστο και κρατάμε πάντα ένα υψηλό επίπεδο. Τέτοια σχολεία σαν το εργαστήριο είναι απαραίτητα σε κάθε πόλη. Είναι μια συνέχεια στην πολιτιστική μας κληρονομιά. Εύχομαι όλη η Ελλάδα να γεμίσει τέτοια εργαστήρια και πρέπει όλοι και ιδιαίτερα η πολιτεία να τα στηρίζει.

Για ποιους λόγους εμείς οι νέοι πρέπει να παρακινηθούμε να έρθουμε στο εργαστήριο;

Τα παιδιά μέσα στο εργαστήριο περνούν ευχάριστα και δημιουργικά. Εμείς οι καθηγητές αγκαλιάζουμε όλο τον κόσμο που έρχεται εδώ και προσπαθούμε να ταυτιζόμαστε με τα άτομα όλων των ηλικιών και να ικανοποιούμε όλες τους τις επιθυμίες. Πρέπει τέλος να τονίσουμε ότι μέσα από την κατασκευή περνάμε στους μαθητές μας βιώματα, γνώσεις, πολιτισμό.

Παναγιώτης Βασιλόπουλος &
Δημοσθένης Χαραλαμπόπουλος (Α3)

συνέντευξη (β)

από την κ. Κωνσταντίνα Μαλλιάρου, καθηγήτρια κεραμικής στο Καλλιτεχνικό Εργαστήριο της Καλαμάτας.

Πόσο καιρό ασχολείσθε με την αγγειοπλαστική και γιατί θελήσατε να ασχοληθείτε με αυτή τη συγκεκριμένη τέχνη;

Ασχολούμαι από τα νεανικά μου χρόνια, από την ενηλικίωσή μου δηλαδή. Ασχολήθηκα με αυτή την τέχνη γιατί μου άρεσε να δημιουργώ από μικρή, να ζωγραφίζω, να φτιάχνω πράγματα και όταν μεγάλωσα, γνώρισα την κεραμική και ασχολήθηκα με αυτή από τότε.

Την αγγειοπλαστική τη βλέπετε περισσότερο σαν χόμπι ή σαν επάγγελμα;

Είναι το χόμπι μου που το 'χω κάνει επάγγελμα. Είμαι τυχερή σ' αυτό.

Σας είναι ευχάριστο να διδάσκετε σε μικρούς και μεγάλους;

Πάρα πολύ! Έχω τόσα πολλά να μάθω από αυτούς και ελπίζω να μαθαίνουνε και αυτοί κάτι από εμένα.

Έχετε κάποιο διάσημο ζωγράφο ή καλλιτέχνη ως πρότυπο;

Δε νομίζω ότι έχω έναν συγκεκριμένο. Πολλά πράγματα με έχουν επηρεάσει. Θα έλεγα η κεραμική της Ελλάδα, η αρχαϊκή κεραμική.

Τι είναι απαραίτητο για τη δουλειά σας;

Πρώτα από όλα είναι η διάθεση και η αγάπη γι' αυτό το υλικό, δηλαδή τον πηλό. Αν υπάρχει αγάπη και διάθεση όλα τα άλλα βρίσκονται.

Από πού μάθατε την τέχνη της αγγειοπλαστικής;

Την τέχνη της αγγειοπλαστικής την έμαθα από έλληνες και ξένους κεραμίστες. Είχα την τύχη να είμαι σε αυτή εδώ τη σχολή από την πρώτη μέρα που άνοιξε, εδώ και 30 χρόνια. Έχουν έρθει σε αυτή τη σχολή πολλοί

σημαντικοί καλλιτέχνες και δάσκαλοι, κεραμίστες από όλον τον κόσμο.

Πόσος χρόνος χρειάζεται για να φτιαχτεί ένα αγγείο; Εξαρτάται από την τεχνική. Ένα αγγείο στον τροχό κατασκευάζεται πάρα πολύ γρήγορα, σε λεπτά. Ένα αγγείο με μακαρόνι χρειάζεται ίσως μέρες. Υπάρχουν χρονοβόρες τεχνικές και πολύ γρήγορες.

Πείτε μας κάτι για το καλλιτεχνικό εργαστήριο.

Το καλλιτεχνικό εργαστήριο, το εικαστικό σχολείο της ΦΑΡΙΣ, που παλιά λεγόταν ΔΕΠΑΚ, λειτουργεί από το 1984. Το εργαστήριο κεραμικής είναι ίσως το πιο οργανωμένο εργαστήριο αυτού του τύπου στην Ελλάδα. Από αυτό έχουν περάσει πάρα πολλοί άνθρωποι ως δάσκαλοι ή ως μαθητές. Έρχονται παιδιά από το νηπιαγωγείο έως και άτομα μεγάλης ηλικίας που επιθυμούν να ασχοληθούν με τα εικαστικά. Δεν είναι ένα επαγγελματικό εργαστήριο, δε βγάζει επαγγελματίες, αλλά ένα εργαστήριο εικαστικής έκφρασης. Οι άνθρωποι εδώ εμπνέονται και δημιουργούν τα έργα τους.

Για ποιους λόγους εμείς οι νέοι πρέπει να παρακινηθούμε να έρθουμε στο εργαστήριο;

Είναι καλό οι νέοι να έρχονται εδώ. Η ενασχόληση με τα εικαστικά τους βοηθά να αναπτύξουν δεξιότητες, να δημιουργήσουν, να εκτονωθούν, να εκτονώσουν την ενέργεια που έχουν μέσα τους. Με αυτό τον τρόπο πιστεύω αποφεύγουν άλλες επικίνδυνες επιρροές απ' έξω. Είναι ένας πολύ ωραίος χώρος που διαθέτει την υποδομή τα εργαστήρια, τα υλικά, τη γνώση από τους δασκάλους, για όποιον ενδιαφέρεται να φοιτήσει σε αυτό.

Στασινός Νταβέας (Α3)

